

Kol Soteh

כל סוטה

גליון מספר: 091 לתאריך: 2/9/2016

עלון בלתי תלוי מיסודו של משה בן-חיים ז"ל ודני נמלי ייבדל לחיים ארוכים

An independent magazine established by the late Moshe Ben-Chaim, RIP and Dani Namali, long may he live

Magazine editor: David Ellman

עורך העיתון - דוד אלמן

ניתן להגיע לכל עלוני "כל סוטה" החל מהראשון ב- 5/11/1976 ועד היום, זאת על ידי לחיצה על הקישור בתחתית המלבן הירוק. ניתן גם לסרוק את הסמל משמאל באפליקציה מתאימה בנייד.

אתר ארכיון "כל סוטה"

"Kol Soteh" Archive site

<http://www.d-ellman.com/divrei/other/soteh.html>

אז מה יש לנו? השבוע ב"כל סוטה"

פאשלות בעריכה

כן, שמעתי כבר.... יש החושבים שאני מחוסן בפני פאשלות ופאדיחות, אז יש לי חדשות בשביל אלה החושבים כך. פאשלות, הן טבע שני אצלי, מסתבר....
הבעיה מתחילה מההתנגשות הבלתי נמנעת כמעט בין חופש הביטוי והפגיעה ב..... (מי שלא יהיה).

שתי כתבות, שאני מאד הזדהתי איתם, לא הוכנסו מסיבה מסויימת שלא אפרט כאן. (כן, צנזורה!!). מצד שני התקיים מפגש כתוב בין שני קוראים נאמנים של העיתון וכעת כשאני עובר על החומר שוב, ובעזרת הערות אישיות שקיבלתי במייל (תודה אורה), אני רואה שאולי הייתי צריך להרגיע ו/או להצניע את אותם כותבים. הגיבו על כך שניים מנאמני "כל סוטה".

מבחינתי, מאחר והחלב כבר נשפך, לא נותר לי אלא להתנצל בפני אי-מי שנפגע, אם נפגע. אבל לומר ש-"זה לא יקרה שוב" יהיה מס-שפתיים מאחר וכאמור, אינני חסין פאשלות.
על כן מה שתוכלו אתם הכותבים לעשות, זה לקחת אותי בחשבון כאדם רגיל ולא איזה עורך "סופר-מן".

והיה והבנו כולנו ש"כל סוטה" הוא עיתון של **בני-אדם** ולא של **רובוטים**, נוכל להמשיך ולחיות בעולם שכנראה איננו מושלם כל כך.
סה"כ העיתון נועד לאפשר ביטוי חופשי של מחשבות, רגשות, תסכולים ושמחות, למי שמעוניין בכך.
הוא גם מאפשר את חופש ה"מציצנות" למי שרוצה רק לקרוא ולא לכתוב.

אמר מי שאמר שהעולם בעצם גן-עדן עלי אדמות,
אלא שחיים בו בני-אדם ולא מלאכים, מה לעשות?

דוד אלמן

לקישור כלשהו יש להשתמש בכתובת: telcomm@kfar-hanassi.org.il

For any contact use the address: telcomm@kfar-hanassi.org.il

פרורים מהאסלה

"החופש הגדול"

מי שהמציא את המושג הנ"ל היה בור לגמרי או ציניקן גדול. כל הורה יודע מה פרושו האמיתי של "החופש הגדול". איזה חופש ואיזה נעליים??!!
החופש האמיתי מתחיל בראשון לחודש הגואלה, הלו הוא חודש ספטמבר.
יש לציין כאן שהמושג "ספטמבר" הוא שיבוש מכוון של משרד החינוך למושג המקורי "ספטמבל" - כלומר אנו נמצאים ב"סוף" עונת ה"טמבלות" שלנו כאשר חשבנו שהחופש הגדול הינו באמת חופש.

"השרדות"

סדרה טלוויזיונית שמשכה את תשומת ליבי מאז יומה הראשון. מה באמת מושך כל כך בסדרה זו? ובכן, מה שמעורר את סקרנותי היא יכולתם של המשתתפים לעמוד באתגר העצום המושלך בפניהם מדי יום ולעיתים כמה פעמים ביום.... ובלילה.
בעודי צופה ברוב עניין, והינה שירה עולה בליבי.....
"זיקפת עצי התומר הנעים תחת רוחות עולם אל מול בוחק החולות המצהיבים"
"אנא אלוהי, הפח נא רוח באפי ממש כמעשיך מבראשית...."
אין ספק שהאתגרים הם עצומים. אינני מאמין שהייתי מסוגל לעמוד בכך.
מדובר כמובן באתגר הנורא מכל..... אלילה עטופת ביקיני מינימאלי!!
מה? מה? מי? אני? לא.... ממש לא! מה פתאום? תועבה!!!! שאבעס!!!

מפגשים מהסוג השלישי

אמש קרה מקרה, והמקרה עצוב. כד המיים היקר שלנו העשוי זכוכית, צנח אל מותו על רצפת חדרי. כל מי שחווה בחייו אובדן כלי זכוכית תוך התנפצות על רצפה קשה, מבין פתאום עד כמה מורכב החפץ המנופץ. אלמלא הייתי עד לכך לא הייתי מעלה בדל מוחי שחפץ עשוי להיות מורכב מכל כך הרבה חלקים, חלקיקים ותת-חלקיקים!!
אך מה לכל זה ולמפגשים מהסוג השלישי? בוודאי תשאלו.
ובכן, את רוב חלקיו של אותו כלי יקר אספתי בכף אשפה רגיל אך את החלקיקים הזעירים אספתי בכפות רגלי היחפות. מפגשים כאלה יעילים במיוחד.
הריצפה נקיה לחלוטין..... לא כך כפות רגלי.

בזא אטמן ("שתול" של "כל סוטה")

*** בסיום הקריאה, לא לשכוח להוריד את המיים! - תודה

האָסם הגבוה והלבן
האיר כמגדלור את ילדותנו.

כבר ממרחק יכלת להרים
את ריח המכון שהתאבה באויר.
ריחות של גרעיני דורה,
חטה ושמן דגים שהתערבבו
בחלל המהביל של הקיץ
והתגבשו לניחוח כבד ושמוני.

ערמה של שקים מלאי תערבת
נערמה באי סדר חנוי,
בד מחספס וקשה
מתפקע מעמס גרעינים.
כשנגעת חשבת שאתה נוגע
במשוהו חזק ויסודי
כמו האדמה שממנה
כה רחקנו בזמן האחרון.

היום האסם הוא גויה של בנין,
חללו הריק גדוש זכרונות מאבקים
על גגו הגבוה, שפעם היתה בוערת
עליו חנכיה חשמלית בחג החנכה
מזדקרת האנטנה של סלקום.

האסם עשה את שלו
ואין לו יותר לאן ללכת.
תקוע באמצע שום מקום
שגוע ובא אל קצו,
מצבה מתקלפת לימים
בהם היינו קרובים יותר
לאדמת היחד ולא איש אל עצמו
ואל חלקת אלהים הקטנה שלו

סוף סוף חפשיים
למות כל אחד לעצמו.

פּעריס וסטיגמות / אורי גולן

לקוראי כל סוטה השלום והברכה.

בראש וראשונה אני רוצה להודות לכל הכותבים, הקריקטוריסטים, מעירי ההערות (גם אני חוטא בזאת לפעמים...). לקוראים שעדיין רוצים לשמוע דברים מפיהם של אחרים, כל הכבוד !
אני קורא בקביעות, אך ממעט להגיב. לפעמים, אני מגלה שאם-כי מותר לכל אחד להביע את דעתו – גם אם אינה מקובלת על אחרים – אין צורך להתבטא ב"חוסר סובלנות בולט".
יש "חילופי מהלומות לשוניות" בין כותבים שונים (לרב בנושאים פוליטיים ודתיים).
אחד מ"חסרי הסובלנות" הוא ידידי (מאז ומתמיד) Mr. D כלפי אבי רוזנקרנץ ו"שירת הנוער" שלו. אגיד פה ומיד: אני מחשיב את שירתו ה"נוערת" מאד ומקווה שימשיך – בכל "הקיטור" !!
אינני מסכים עם דעותיו כאשר הן נוטות "ימינה", אבל אני שמח בכישרון שלך – אבי – להביע דעות שגם אם אינן ב"קונסנזוס" כי כך אני מוכן לשמוע, להתמודד ואם יש צורך – גם להגיב.
דני יקירי (באמת), לפי דעתי: ירדת עליו בצורה לא יפה !!!
יש לו דעות שלא תואמות את דעותיך – אז מה קרה ?
הוא רואה את אותם הדברים – כמוך – רק קצת יותר מקרוב...
הוא העיר לך משהו שאולי "לא אהבת לשמוע" – אז מה קרה ?
ברגע שאתה "מדביק" למישהו "סטיגמה", אתה כבר לא מתייחס ל "עצם העניין".
נדמה לי שאבי היה רוצה תגובה יותר "מעמיקה" מזאת שהגבת.

גם אני נקראתי "לדגל" ב חצור הגלילית - לנגן לפני הילדים בקייטנות ואכן עשיתי זאת בחפץ-לב ובמערכת הבחירות – להסיע מצביעים פוטנציאליים למפלגת "העבודה".
מהר מאד גיליתי, שאם לא אמצא שם "ידיד מפועלי כפר הנשיא" יכניסו לי מכות – "אשכרה" !!!

בדומה לך באליפלט, הבנתי שישנן תרבויות - שונות מאד – בכל מה שנוגע ל:
"ימין" ו"שמאל";
"אשכנזים" ו"מזרחים";
"דתיים" (בכל גווני הקשת) ו"חילוניים" (בשלל צורות);
יהודים וערבים.

כשהוקמה המדינה שלנו, היה צורך דחוף לבסס אותה ומהר !! ה"מנהיגות הציונית" של תנועות ההתיישבות, רצו "למחוק" את הדמות של יהדות הגולה, וליצור כאן יהודים "מזן חדש" (כמונו – למשל).
מה שאבי רצה לומר (לפי עניות דעתי) שהרצון הזה להפוך את כל אזרחי המדינה שהולכת ומוקמת, ל"מודל אחד ויחיד של "יהודים חדשים" לא ממש הצליח.
כנראה שזאת הייתה טעות קשה שכמעט עלתה :
לך באבן בראש,
לי – במכות נמרצות,
לכולנו (היהודים החדשים) – באובדן השליטה במדינה !!!

האם ניתן היום לגשר על הפערים ולהגיע ל"מודל אחר" של "יהודים חדשים" או "אזרחים" – אני מקווה שכן. אבל בינתיים, כדאי ורצוי מאד - לרצות להאזין לאלה שחושבים אחרת מאיתנו !

אורי גולן – גלות ציפורי.

תמונה שווה 1000 מילים

A picture = 1000 words

מתיבת הדואר

from the mailbox

שלום לידידי ומכרי, תושבי הצפון, או "הפריפריה" בלשונכם,
(בעקבות כעסכם על הזנחת הצפון)

דעו לכם שאתם במחשבותי 24/7 (אהמ... אהמ.....). דעו לכם שאין רגע בו איני מאזין לקריאותיכם הנרגשות וליבי שועט לקראתכם. הרי כולנו בסירה אחת. אמנם אני ביאכטה ואתם בסירת ההצלה אבל הרי בסופו של דבר זו אותה הסירה.

ישר כוחכם, תושבי פריפריה אמיצים. מבטיח אני לכם שאשים אתכם בראש מעייני עם כל לגימה מהוודקה המשובחת שזכיתי בה לאחרונה אצל ידידי ולאדימיר.

אפרופו ולאדימיר....בשיחת הטלפון רבת המשמעות עם ידידי פוטין, הבטיח הוא לי אישית כי יחשוב עלינו ממש כשם שאני חושב עליכם, ידידי מהפריפריה. (א...א...סליחה, נכנס לי משהו לעין...רק רגע)

אז שבת של שלום שתהיה לכם..... **בואי, שרה!!**

ידידכם הנאמן וראש ממשלתכם - ב. ב. נתניהו

(גילוי נאות: המחרטט הפעם - דוד אלמן)

לדני אחי היקר. (סגנון חדש)

ה

העלבונות וחוסר הסובלנות שהפגנת במכתבך האחרון לא ראויים. מיסטר D קוראים לך, מייסד השבועון... למה אינך גאה במגוון הדעות? גם אם לא לטעמך.. ב"כל סוטה" כותבים שלושה קבוע, והם משכמם ומעלה, ברמה לאומית ישראלית. (לא מגזים) דוד אלמן. דודו פלמה. ואבי רוזנקרנץ. ואתה תיתן להם כבוד.. כמו שאמר הגשש החיוור. לעתים אינני מסכים איתם, אבל אני מעריך את דעתם וגם לומד דבר או שניים שלא ידעתי. אם התכוונת למשהו מצחיק טעית... זה מעליב... מילא שאתה יורד על דוד אלמן, כאילו מדובר באיזה בדיחה ישנה לא מצחיקה.. לדעתי דוד אפילו נפגע..(אל תגיד לו) מילא אתה יורד על נתניהו וממשלתו כאילו יש פה אלטרנטיבה...טראמפ או הילרי... אתה מתרפק על העבר כאילו דבר פה לא השתנה...ועוד מעט יחזירו פה שטחים, ממנסורה עד אלון מורה, ויגור זאב עם כבשההה...

א

אם עדיין לא הבנת, כדאי שתחשוב על האפשרות שיש קונצנזוס בין הימין בישראל לבין הנהגת הפלסטינית.. **הם בעד מדינה אחת לשני עמים**... כך אמר עראפת וכך אומר הימין בישראל.. ומה הפלא שזו המציאות..

ב

בכפר טובא ב-2020 יחיו 12,000 תושבים (כך אמר בני גולדברג) בכפר הנשיא אולי 500... הודות למגמה הזו, בבחירות הבאות ליברמן וחבורתו ארגנו לך וליורם בן חיים אפשרות הצבעה לכנסת ישראל בלוס אנג'לס וניו יורק.. העיקר שיותר ישראלים יצביעו מאשר ערבים... ובבחירות אחרי יתנו זכות הצבעה לכל היהודים בעולם, העיקר שהערבים לא יהיו רוב..

כ

כאשר מדברים על בחירות לפחות לא מדברים על מלחמות...פה במזרח התיכון כל "שייח" שיש לו בסטה וחמולה יוצא למלחמה בשכן שלו.. כולם הורגים כולם ולפעמים גם בכופרים אחרים.. למה?? כי הם מדוכאים.. למה? אין פרנסה.. אני זוכר את הפרודיה שלך על הרדיו... הפתרון בחינוך ובלימוד שיכשיר את המדוכאים להתפרנס.

ב

בישראל למעלה מ-20% מהסטודנטים באוניברסיטאות הם ערבים, בית הספר בית ג'אן הוציא 99% בוגרי בחינות בגרות והמוצק הגבוהה בכל ביה"ס בישראל ובמקום השני כפר ערבי נוסף. בכל בית חולים בישראל תמצא רופאים מומחים ומנהלי מחלקות ערבים, בבית משפט שופטים ערבים כולל בית משפט עליון. אלפי עו"ד מהמגזר הערבי כולל טובא...כוכבים!!!

ש

שופט ערבי שלח את נשיא המדינה ל-7 שנות מאסר על אונס ומעשים מגונים.. התקדמנו.. לא? חברות הי טק במגזר הערבי והפלסטיני עושות חיל.. מדינות המפרץ הפרסי החליטו שכדאי להשקיע חלק מכספם במיזמים ישראלים ופלסטינים.. מדברים עסקים לא מאיימים מלחמות. לא פלא שרוב הערבים בישראל לא רוצים לחיות במשטר פלסטיני.. אפילו מעדיפים את נתניהו וליברמן...העיקר לא אסד, א סיס י או אבו מאזן.. מוזר לא?

ת

תרשום את דבריי.. הדרכון הישראלי יהיה מותג עולמי כמו הדרכון השוויצרי (בעוד 10 שנים)... השנה יעלו לארץ למעלה מ-30 אלף יהודים, שמעדיפים לחיות בישראל תחת האיום הערבי מאשר במולדתם תחת האיום המוסלמי...

ב

בגילנו טוב להסתכל על חצי הכוס המלאה ולומר תודה שהגענו הלום... הסבים שלי לא זכו..

שלך עמי

ש י ר ת ה נ ו ע ר

שירה הנוער, שיר עתידנו
שיר התחדשות, בנין ועליה

הבועה...

כדאי לו לאדם לתפוס מידיי פעם מרחק
לצאת לזמן מה מהשגרה, לעצור את המשחק
לקחת אוויר, לשנות את האווירה
להניח לשקט המזדמן לסמן את המטרה

יש יתרונות זמניים לנמצאים בתוך בועה
חיים רק את הרגע, מתכננים קדימה לא ליותר משעה...
בחוץ באותה העת נמשכת במלוא עוזה הזוועה
אבל אתה בשלך, נמנע ממעש ו/או הבעת דעה...

הפיתוי הוא גדול להמשיך מהמציאות להתכחש
למשוך בכתפיים ולומר: זה מה יש!
לאטום אזניים לכול שמסביבך מתרחש
לגלגל עיניים לשמיים - בלי להתבייש

הבעיות שעל הפרק לא יעלמו מעצמן
הכביסה המלוכלכת ודאי שלא תולבן
הזוהמה שנדחפה מתחת לשטיח תעלה ותצוף
דברים שדחית היום, יתפוצצו לך מחר בפרצוף...

ככול שתקדים מהבועה שסביבך לרוקן את האוויר
ככול שתתעשת ותתכונן ליום סגריר
קיים סיכוי אפילו יותר מסביר
שאת צו מצפונך תחזור ותכיר...

רק שבינתיים לא מומלץ את הראש בחול לטמון כמו יען
להאמין שהכול יהיה בסדר ולומר א מן ...

Heaven, I'm in heaven, aah the jazz nights of eilat as i sit and scribble,
far away in another part of the arm (strong) of the country listening to
88fm. nothing wrong with that picture, Kibbutz can be a peaceful
heaven, when you do let it in..

פינת הממים המקוריים

באמת שלוקחים את הבאסה בסבבה, זה נקרא אלוהות, או נוכחות, או פשוט
"אין שכל אין דאגות" במובן הטוב של העניין, הריי שכל=מחשבה=בלבול.

שלא חושבים פשוט חיים.. הבעיה שבזמן שאתה נהנה אחרים כן חושבים
ואתה מוצא לפעמים את עצמך מאחור.. אבל אז כמובן אפשר לחזור בחזרה
לסח-מיינד וטו נוט גיב את דאם. היכוננו השנה למפולת בורסה שדור הבייבי
בום יתחילו למשוך את הפנסיה שלהם (גיל 70)..

מאמינים או משוגעים? / דני נמלי

בקליפורניה יושב לו אדם בב"ח לחולי נפש על רצח שלש נשים הוא טוען שאלוהים אמר לו לעשות זאת. חוץ מאותו "ג'נטלמן" ישנם עוד כאלה שחוץ מציוצם של ציפורי "הקוקו" הם גם שומעים את קול אלוהים והם גם יושבים ב"לוני האוס". עלפי רוב אם מישהו חוזר על עצמו בטענה שהוא מדבר עם אלוהים הוא מקבל מיטה בפקולטה לשגעון גדלות. אני שואל שאלה פשוטה, אם לדבר עם אלוהים זה להיות חולה נפש מה זה אומר לגבי אלה שלא דיברו איתו ולא ראו אותו ומאמינים בו בכל אופן. מי פה יותר דפוק בראש, מיהו החולה האמיתי. וזה מביא אותי לחולי של הדת והפוליטקה והשאיפה לדמוקרטיה אמיתית בלי דת בישראל.

בתור חילוני אני לא יכול להשלים עם רוב חוקי ההלכה ועם המעורבות של הדת בפוליטיקה, אבל כיוון שאין בישראל "חוקה" והדת היא חלק מהמימסד הפוליטי אי אפשר בלי כוח פוליטי חזק לשנות את המצב, למרות שזה הדבר הכי הגיוני ונכון לעשות. הימין ובמיוחד הדתיים תמיד יתנגדו לזה. החוקה היא הכרטיס ביקור של כל מדינה שרואה עצמה כמדינה פוגרסיבית בעולם המערבי, ישראל צריכה כרטיס ביקור כזה כמו אויר לנשימה, לא יתכן שמדינה שמחשיבה עצמה כמדינה מתקדמת במאה ה-21 תהיה כפופה לחוקים פרמטיבים כמו חוקי ההלכה, ושלדת תהיה אחיזה כזו על מדיניות הממשלה. הדת לא תופסת מקום גבוה בשום מדינה שנחשבת למדינה מתקדמת ולהפך הוא הנכון לגבי מדינות עולם שלישי.

נכון שישראל עוד לא הגיעה למקום הזה שבו נמצאות מדינות כמו אירן וערב הסעודית אבל אנחנו מתקדמים בצעדי ענק לכיוון הזה, הדת בישראל במשך השנים תפסה אחיזה בכל הליכי החיים בישראל, ואם לא נעצור את התהליך הזה בקרוב אז היום הזה שנמצא את עצמנו באותה מיטה עם אירן הוא יותר קרוב מאשר אתם מדמינים לעצמכם.

מדינת ישראל באפן רשמי הוקמה כמדינה חילונית, אבות המדינה הכירו בחשיבות העניין כבר אז הם הבינו שמדינה בנויה על בסיס דתי לא תעבוד ולכן הם הצהירו עם קום המדינה שישראל היא מדינה חילונית, אבל משום מה הם לא הבינו או לא רצו להכיר בחשיבות שבהפרדה בין מדינה לדת והטעות הזו עולה לישראל ביוקר רב.

לאיזה כיוון שלא נסתכל רואים את משמעות ההחלטה הזאת, אם מדובר בענייני תקציב, אם זה הטבות פוליטיות או חברתיות, אם זה ההתנחלויות או הסובסידיות שהמתנחלים מקבלים, אם זו התשתית שנבנת בגדה שמחברת בין כל ההתנחלויות הלא חוקיות והצבא ששומר עליהם, אם מדובר ב"ישיבות" שקימות או פקטיביות, או בדתיים שחיים על חשבון המדינה כי הם תלמידי תורה עד סוף ימיהם, ואם זה בהעברת חוקים שמקדמים "דוגמה" דתית על חשבון אינטרסים מדניים וחברתיים, ואם זו הכפיה הדתית שכופה את רצונה על יתר האוכלוסיה, שלא לדבר הכוח שבהחלטה הבלעדית על מי הוא יהודי וההשלכות שבאות עם זה, ותיקי שרים בממשלה כהוקרה על השתתפותם בקואליציה. הרשימה היא אין סופית

(המשך.....)

(.....המשך)

הדתים סוחטים את המדינה מכל הכיוונים, וזה כנראה בכלל לא מפריע להם לראות את ישראל (במובן מטפורי) "קורסת תחת כובד המעמס", כל עוד שהם מקבלים את מה שהם רוצים.

הדת בישראל היא לא יותר מאשר מנגנון מושחת ליצירת כסף וכוח פוליטי, הקנוניה שלהם עם הימין הקיצוני נותנת להם מקום מכובד בשולחן הממשלה, וניתן להם כוח הצבעה שגורמת למדיניות ממשלתית מבישה והמשך עגום לכיבוש. תחת מנהיגות כוחות השחור, ישראל נידתה עצמה מכל ידידיה בעולם.

ארה"ב עוד איכשהו תומכת בישראל אבל זה יותר בגלל הלובי הישראלי בווינגטון, מאשר המדיניות הטיפשית של הממשלה הזאת, ואל תצפו "לפסטיבל של אהבה" כשהילרי תהיה הנשיאה.

משאני מנסה לאמר בכתבה הוא שאין שום דבר חיובי בשותפות הזו של הימין עם הדתים. זו "מתכונת לאסון" שתגרור את ישראל למקומות שרצוי לא להגיע אליהם. המערכת הפוליטית בישראל שבורה מזה שנים והיא זקוקה לשפוץ דחוף. עירו דם אם תירצו.

שלוש דברים צריכים לקרות בשביל להביא את ישראל למאה "21".

(1) **לעשות חוקה.** שזה בין היתר יגן על זכויות האזרח, ולא יאפשר לשום גוף פוליטי עם רוב בכנסת לשנות חוק זה או אחר שלא נראה להם, ולבג"ץ (גוף לא פוליטי) תהיה המילה האחרונה כשזה בא לחוקי המדינה

(2) **לשנות את שיטת הבחירות ל"אזורית".** זה יתן לבוחר נציג "אישי" בכנסת שידעג לעזור המסוים שאותו הוא מיצג ואם אותו חבר כנסת "מפשל" יש להניח שהוא לא יבחר לקדנציה הבאה, זה יביא לתחלופה רצויה וזה יגמור עם הרשימה הזו של עסקנים פרזיטים מקצועיים שיושבים בכנסת שנים, מעלים עובש ומגרדים את הבצים ולא מזיזים כלום. די מספיק.

(3) **להפריד בין דת למדינה.** אני רוצה שתבינו, אני לא נגד הדת כשלעצמה. במקום הנכון תעשו את עבודת אלוהים לפי ראות עיניכם, בשביל זה הוקמו בתי כנסת, את נוהל המדינה תשאירו לאנשים שיבחרו לתפקיד בזכות כישוריהם ולא מפני שהם חברי מפלגה מצחיקה שהיא שותפה בקואליציה.

בארה"ב הנשיאה כן הילרי, תיבחר בחברי ממשלתה מבין קבוצת אנשים שהם מומחים בשטח שלהם והם לא פוליטיקאים, הם על פי רוב, פרופסורים, עו"ד, אנשי אקדמיה, אנשי מדע, וכו'..... האם זו לא הדרך הנכונה? רבותי, זה יותר הגיוני מהגיון עצמו, אבל אם זה כלכך הגיוני למה זה לא קורה.

זה לא קורה כיוון שבישראל יותר מדי אנשים מצבעים עלפי רגש היצר ולא בהכרח במחשבה הגיונית. צריך לשנות מנטליות, להראות לאותם אנשים את ההגיון שבהגיון, צריך להעלות את המרכז והשמאל לשלטון זו הדרך היחידה. דני.

על אמונות וסידרי עולם / אורי גולן

שלום לך אבי רוזנקרנץ (וכל מי שמעוניין בשלום שלי).

אני נהנה מאד לקרוא את "שירת הנוער" מפרי עטך, ומעריך מאד את כישרונך לומר דברים בחריזה אשר שומרת על התוכן אותו אתה רוצה להעביר. אני קורא גם את דברי ה"פרוזה" שנובעת מעטך, לא תמיד "נהנה ומסכים", אבל מעריך מאד את הצניעות והעדינות שמלווים אותם. ברשותך, "בא לי" להעיר על הקריקטורה שהוספת לספור "אליפלט" (כנגד דני) אותי היא מצחיקה אבל: עבורך היא כנראה משל, (אלגוריה או מטפורה). הבוחן שיושב מול שורת "החיות" הוא בן-אנוש - להבדיל משאר החיות - יצורים ממין אחר... הוא גם נראה לי אדם "חילוני" (מן הסתם - כי הוא לא "חכם" במיוחד). הנמשל בקריקטורה: ה"מפאיניק" מול כל שאר אזרחי המדינה. אבל **באמת** - הם מאותו מין של הבוחן - לא "חיות" !!!! (איזו חיה מכולם, לדעתך, מייצגת את "הנחותים" שעליהם אתה מגונן !!); עם הזמן, אני מוצא את עצמי טיפה "חלש יותר" כך שדברים ש"עפים" מסביבי ופוגעים, גורמים לי רצון להגיב (זאת הסיבה שפתאום "בא" לי להגיב על דברים שנשמעו לי "דומים" לדעות - מפרי עטך).

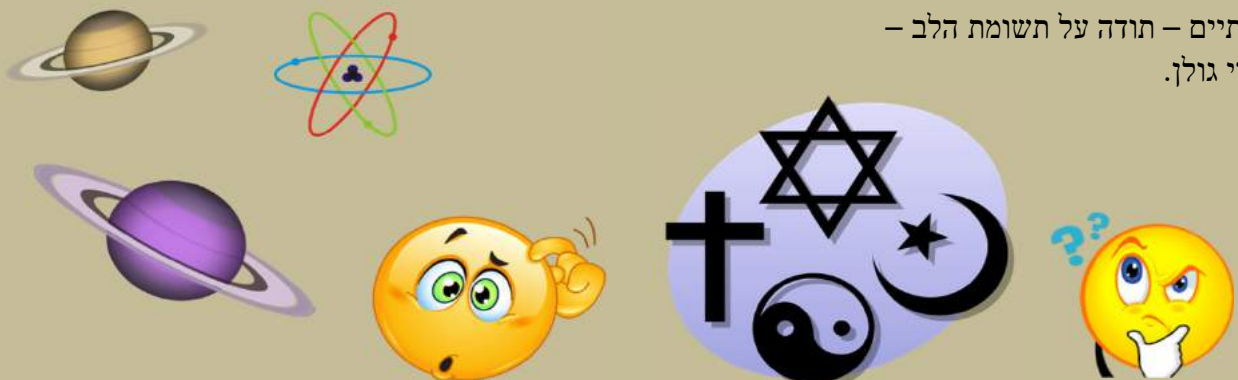
אבי, "קל לי" יותר, להתייחס לסוגיה שנקראת "הדת היהודית", כמו גם - "להבדיל" - נצרות, אסלאם ועוד מיני דתות אחרות... יש המון לומר גם בנושאים של "שמאל-ימין", "אשכנזים-מזרחיים", ערבים - יהודים, ארץ ישראל - מדינת ישראל-פלסטין, אבל צריך להתחיל בדבר אחד ! אף פעם לא אגיד על עצמי שאני מומחה בתיאולוגיה (הלוואי והייתי פוגש באחד כזה). מה שאני רואה (דרך המשקפיים) ושומע וחווה לאורך כל חיי זה "מקורות חסרת כל התייחסות" למה שנמצא על-פני כדור הארץ ובכל מקום ש"נצפה" ביקום הענקי. בזאת, אני רוצה לומר שלא נפגשתי (וכך גם אחרים מסביבי) - באמצעות החושים המוכרים לנו ועל-ידינו, בשום התערבות, הכוונה, ענישה או מתן פרס שנעשו "מגבוה" על-ידי "גורם-על". גורם כזה נחשב על-ידי מאמיני הדתות המונותאיסטיות השונות ל"אלוהים כל-יכול". עבורן - הוא "אחד ויחיד ואין בלתו" !

לצערי הגדול, אני רואה שלל "מכות" (לא מידי האדם) כמו: הכחדת יערות; שריפת צמחים; קטל בעלי חיים ירודים (באוויר, בים וביבשה); רצח מחריד ("טבעי") של בעלי חיים חלשים יותר בידי חזקים מהם; רעידות אדמה קטלניות; "צונאמי", הוריקן, טורנדו וסופות אחרות שהורסים כל מה שנקרה בדרכם !!! בראש וראשונה ויותר מכל : **אדם לאדם - חית טרף ! האם זהו הסדר האלוהי ?!** אני לא מצליח להבין איך אנשים (שאינם "בערים") יכולים להאמין בכוח העליון הזה שנקרא בפיהם "אלוהים כל-יכול". ועוד הרבה פחות מבין איך מייחסים ל "כל-יכול" תכונות שאנו מכירים בשם "רחמנות", "שופט-עליון", "עושה צדק", וכו'....

האם השואה של העם היהודי וכן גם שואות של עמים אחרים, יהיו אשר יהיו (מכאן נובע שמו המפורש של אלוהינו) לא מספיקים כדי להשתכנע **ש:**

אין דין ואין דיין ?! האומנם "צדיק וטוב לו, רשע ורע לו ?! איפה גן העדן והיכן הוא הגיהנום ?! האם מישו היה שם (או שם) וחזר לספר ל"חברה" ?! איש לא ראה, איש לא שמע.... יהי שם השם מבורך !!!

בינתיים - תודה על תשומת הלב -
אורי גולן.

פרשת השבוע: "לנוח לא נוח"

(חיפש, מצא ועיוות מהרשת - דוד אלמן)

לאחרונה ניגלה אלוהים אל נוח ואמר: "

בני האדם עושים דברים נוראיים בימים אלה. נמאס לי!

אני מביא עליהם את המבול שוב (כן, למרות שהבטחתי...).

אתה נוח, בנה תיבה כמו אז, הכנס אליה זוגות של חיות ואת המשפחה שלך."

אמר אלוהים והוסיף: "יש לך בדיוק שישה חודשים להשלמת המלאכה - זוז!!!"

..... שישה חודשים חלפו עברו

אלוהים מביט ורואה את נוח יושב ובוכה, ללא התיבה המבוקשת.

"לעזאזל נוח!" רעם האל בקול גדול "מה קורה?? המבול תיכף מגיע!!!"

"בי אדוני אמנם נסיתי" משיב נוח "אך דברים השתנו"

ראשית נזקקתי לאישור בניה.

כיבוי אש דורשים ממטירים בכל התיבה.

לקח לי המון זמן להחתים את השכנים על "נוהל שכך" - הם היו חדשניים מאד.

במועצה המקומית דורשים עלויות עצומות עבור פינוי המקום.

לחברת החשמל כל מיני דרישות בטיחות.

הירוקים מסרבים לתת לנו אישור לכריתת עצים לבניית התיבה.

תנו לחיות לחיות טוענים שהצפיפות בתיבה היא אכזרית מדי.

החברה להגנת הטבע צריכה לבדוק השפעה על האקולוגיה

משרד ההגירה דורש לבדוק כל אחד מהעובדים הזרים ששכרנו.

ההסתדרות דורשת לשכור רק חברי וועדי עובדים ולא אלא שאנו שכרנו.

איכות השלטון אוסר עלינו להשתמש בבני משפחה לצורך הבניה.

מס הכנסה טוענים שאנו מתכוונים לעזוב בצורה לא חוקית.

"אל כן אנא ממך אלוהים רחום, אנא סלח לי על האיחור בביצוע המשימה."

לפתע יצאה השמש וקשת ענקית נראתה בענן

הביט נוח בשמיים המתבהרים ושאל: "אלוהים, האם זה אומר שאינך מתכוון להרוס את העולם?"

"אין צורך" ענה אלוהים.....

"אתם עושים זאת הרבה יותר טוב ממני"

הכול כלול... / אבי רוזנקרנץ

החלטנו אשתי שתחייה ואנוכי לנצל את ימי אוגוסט האחרונים לחופשה קצרה. מבט קצר אל חשבון העו"ש העגמומי שלנו לא הותיר הרבה מקום לאפשרויות הכלכליות לחופשה מן הסרטים. מכאן הדרך לבחירה במלון אילתי המתמחה בסגנון הטורקי הכול כך אהוב על 'עמשראל' - "הכול כלול" בשלוב את פסטיבל הג'אז השנתי שכה אהוב עלינו זה מכבר.

התוכניה השנתית (של הפסטיבל) הבטיחה מס' הופעות שבהחלט שוות צפייה והאזנה. בדיקה מדוקדקת בכול אתרי ההוזלות מהן ניתן להינות כולל מועדוני הלקוחות של כרטיסי האשראי השונים, לא העלו אי אלו בשורות, השתמשנו במה שאפשר והופ אנחנו כבר בשערי העיר הדרומית על השלל (המתדלדל והולך..) של אפשרויות הבילוי שיש לה להציע. אכן יש משבר בעיר, הרבה חנויות (בעיקר בחוף הצפוני סגורות ושוממות. קולנוע ה-IMAX סגור, גם עיר המלכים. מצד שני יש גם אטרקציה חדשה - היכל עולם הקרח. משב מרענן וקריר.. בחום הדרומי. כיוון שיתר האטרקציות כבר מוצו פחות או יותר מבחינתנו במהלך החופשות הקודמות. נותרנו עם המנוחה והנופש במלון במהלך היום ומוסיקת הג'אז מהערב לתוך השעות הקטנות של הלילה.

כיוון שהחלוקה אינה סימטרית בין שתי האפשרויות נאלצנו "לבלות" יותר במלון... וכך לגלות ש"הכול כלול" כולל גם דברים שלא היית לוקח איתך לחופשה באי בודד (או בכלל) גם אם היו משלמים לך... וזה כולל משפחות רב דוריות (סבים הורים וילדים) בהמוניהם הממלאים בחדוות חופש והמון רעש כול חלל פנוי כולל חדר אוכל בריכה מעלית ומסדרונות... בהחלט בעוצמות דציבליות שהיו מאפשרות למשטרה לסגור את המקום לו היה מועדון ריקודים... צוות העובדים במקום על טהרת יוצאי ארתיראה והסביבה... "משתף פעולה" ותורם משלו להמולה הרועשת כך ששקט יחסי תוכל להשיג בתא השירותים בחדרך, וכשאתה נמצא במלון הכול כלול תשתמש הרבה בתא זה כדי לפנות מקום לעוד ועוד תקרובת שתביא אל פיך... כי אתה לא פראיר ולא תוותר גם על המיני פנקייקס בסיום הארוחה גם כשאתה שבע ומלא... ברור שבמחיר גם כלולים כול התירוצים לדיאטה שהבטחת לעצמך לעשות... לא פעם עברה בראשי המחשבה מה חושבים אותם עובדים על כמויות האוכל האדירות שהם נאלצים לזרוק מידי ארוחה מהצלחות העמוסות עד לעייפה גם בסיום הארוחה. כמה פיות אצלם במולדת יכול לשבוע ולהותיר רק ממה שנזרק... כשאתה חושב על כך אתה כבר מעמיס שכבה פחות על הצלחת שלך ומחזיר לסלסלה לחמניה עודפת (גם אם על מיני פנקייקס שוב לא ויתרת..)

צוות הבידור של המלון עושה כול מאמץ לתת להורים כמה רגעי מנוחה מהילדים במשחקי בריכה קולניים עם להיטי השעה. כך שגם מהבירה החופשית והקרה או מימי הבריכה הצוננים קשה להינות אם בכלל וגורם לך להתגעגע לבריכה המקומית בבית שבה כבר שום דבר לא כלול... ההופעות של הג'אז נחמה גדולה. פרצי כשרון של מוזיקאים נהדרים מהארץ ומהעולם, כשבולטת במיוחד התרומה של דור מקומי צעיר שאינו מבייש את הפירמה וגם קוצר הצלחות גדולות מעבר לים. באמת מה יכול להיות רע בביצוע ג'אזי משותף של big band ישראלי ושלום חנוך (מזל טוב לחגיגות ה-70) במבחר גדול מהקלסיקות שלו שהפכו מזמן לנכס צאן ברזל בתרבות הישראלית, ו/או שלישיית עומרי מור המארחת את שלמה בר ונותנת לשיריו וביצועיו הנפלאים לכשעצמם עוד מימד נשגב. לא אלעה אתכם בעוד שמות אבל בהחלט מגיע ומומלץ לכול אחד ואחת למלא מידי פעם מצברים עם החוויה הזו. לא צריך ממש לאהוב ג'אז כדי להצליח להינות מכול האווירה שמסביב. באותם הימים נערכה באילת גם התימניאדיה המסורתית. לנו הג'חנן והמלאוה בחדר האוכל הספיקו מהצד הזה של ה"ישראלדה". חזרנו מרוצים "ככה וככה" כמו אחד משיריו של שלום חנוך. תבינו בעצמכם ממה "ככה" יותר וממה "ככה" פחות...

(יש המשך.....)

באופן לא מוסבר או הגיוני הצצתי גם בתיבת המייל במחשב הביתי. פתחתי כמובן את דפי "קול סוטה" האחרון... לא ממש נהניתי. א. כתבה נוקבת ששלחתי לא פורסמה. קיבלתי את הסבריו של דויד לנסיבות. ועדיין. התאכזבתי. אולי בעתיד זה יתפרסם כשיאפשרו הנסיבות. לא נעלבתי מהביקורת של יב"ח. זה לגיטימי גם אם לא מדויק.

לא הבנתי היכן "הגניבה הספרותית" אבל התרשמתי שגם מי שלומד לימודי ליבה יכול לא לדייק (שלא לומר לטעות) בחישובים ובמספרים... לא אלמן ישראל ולמרות המיעוט (שצר לי עליו ובשבילו) שאינו לומד – (באישור והסכמה) - לימודי ליבה (ואגב גם לא למדו בעבר) - ישראל כמדינה וחברה נמצאת בראש החץ של החדשנות והקידמה המדעית והדשנות הטכנולוגית בעולם והראש היהודי לא רק ממציא לנו פטנטים אלא גם לא מעט פרסי נובל.

ולדברי החבר ד.ג. שבטוח שדעותיו מהותו וכתביו ראויים אם לא לפרס נובל אז לפחות לפרס פוליצר על כתיבה שנונה ופורצת דרך... הייתי מסיר כובע לו חבשתי אחד כזה... לעצם העניין - לא למדתי לצערי לימודי דת כך שאין אני כלוא בתוכם. למדתי לקרוא להתעניין לשאול ולא לקבל כמובן מאליו את כל מה ש"נכון" או "לא נכון" מפי כאלו הבטוחים שבבעלותם כל החוכמה והאמת המוחלטת.

לצערו של ד.ג. ולשמחתם של אחרים חמורים חדשים נוספים ימשיכו להצטרף אל העדר כל עוד יתחרזו לי החרוזים ולחמור שכמותי יהיה מה להגיד. מבחינתי באמת לא משנה אם יהנה מנוכחותם חמור אחד יותר או פחות.

עם פתיחת שנת הלימודים / דוד אלמן

בהיותי "רווי" בנכדים (16!!), מטבע הדברים שאתעניין במה שעובר עליהם. בימים אלה מדובר כמובן בשנת הלימודים שהחלה ביום חמישי הראשון לספטמבר.

אחד הדברים המרכזיים שעלו היה תכולתו של התרמיל היומי שנלקח לבית הספר. הרשימה ארוכה כמעט כמו הגלות אבל ברצוני להתעכב על פריט אחד.

פריט חשוב במיוחד, הלו הוא ה"עפרון". העפרון כידוע לכולנו הוא בעל טבע הפכפך וידוע זאת כל מי שחווה את השימוש בפריט מוזר זה.

עקרון הכנת העפרון הוא כזה: אוספים מידע רב ככל האפשר על מחשבותיו והרגליו של הילד, בעל העפרון. האוסף יכול את כל הסיפורים, החידודים, הבדיחות, הציורים והקללות. האוסף כולו מוכנס לבלנדר עם תוספת של מעט עופרת. כשהעיסה מוכנה יוצקים אותה לתוך תבנית עץ ארוכה וצרה והרי לכם ה"עפרון".

העפרון, בהיותו מלא בסיפורים וציורים, ידרוש מהתלמיד דבר אחד פשוט: להוציא את תוכנו של העפרון אל הנייר הלבן. לכאורה פשוט הדבר עד מאד.

עד כאן הכל ברור (נכון?!!) אבל כאן הצרות רק מתחילות. כדי להוציא את הסיפורים והציורים מהעפרון אל הנייר יש צורך להביא את העופרת של העפרון במגע עם הנייר. לצורך כך המציאו את מה שנראה בפי כל "המחדד". המחדד - פנים רבות לו. הנפוץ ביותר הוא המחדד הפשוט אשר איתו נאבק התלמיד במו ידיו. ייאבק התלמיד עם המחדד והעפרון והיה ושפר מזלו, יגיע ל"שפיץ" אולטימטיבי, זאת ישיג במידה ולא חידד את העפרון למוות.

ואני, רחמי נכמרו עליהם.... צר לי כל כך על ההתעללות בילדינו ונכדינו הרכים. האם פלא הוא שהדור הזה מרגיש הרבה יותר נוח עם טלפון נייד או מחשב??

איפוא.... איפוא הימים ההם ש-"כתבנו" ו-"ציירנו" עם איזמיל ופטיש!!!

יבוטלו העפרונות והמחדדים לאלתר!!!!

ויפה שעה אחת קודם

(הוציא מהעפרון - דוד אלמן)

לכל ישוב יש שם

החומר מובא בעיקר מ-"כוון חדש" - עלון וותיקי הגליל

והפעם הישוב: קיבוץ גדות

ראשיתו של קיבוץ גדות - על חורבות משמר הירדן.

המושבה משמר הירדן נכבשה ביוני 1948, על ידי הסורים. אלה ששרדו הלכו בשבי.

משנחתם הסכם הפסקת האש עם סוריה, ביולי 1949, השטח הוחזר והוכרז כאזור מפורז.

הוחלט לחדש את הישוב וחיפשו אחר גרעין מתאים.

כבר בנובמבר 1949 עלתה למקום פלוגה מקובצת מיישובי הגליל, שהחזיקה את המקום עד בוא הגרעין.

הקבוצה שנועדה להקים את הישוב היתה מורכבת מחברת נוער ישראלית, בוגרי תנועת "הנוער העובד" ונקראה

בשם "הגוברים", ומנוער עולה ניצולי השואה, שעברו הכשרות בקיבוצים שונים.

זמן מסוים ישבו בדרדרה, ואחר כך עלו על חורבות המושבה. באפריל 1951 עלו לנקודת הקבע של היום.

מכיוון שהשם "משמר הירדן" ניתן למושבה המתחדשת במקום שנמצאת כיום, המשיך הקיבוץ להיקרא

"הגוברים" כשם חברת הנוער.

עם פילוג "הקיבוץ המאוחד" בשנת 1953, עברו 30 חברי יפתח ועשרת ילדיהם ל-"הגוברים", ובאותו זמן

צורפו שמונים חברי גרעין "מחנות העולים" לקיבוץ, כנח"ל מוסווה. הייתה זו נקודת מפנה לישוב.

רק בשנת 1955 הוחלט לתת שם שיסמל את המיקום של הישוב. וכאן סיפור נחמד: משחשבו על השם "גדות"

פנו למשורר שלונסקי שיביע את דעתו, וכך אמר:

"מבחינה לשונית נכון לאומר גדות, אבל מבחינה משמעותית נכון להגיד הגדות, כי אתם יושבים רק על גדה אחת

והגדה השנייה אינה בידינו" (הוא לא חזה את מלחמת "ששת הימים"...)

ובכל זאת בהצבעה בקלפי נבחר, מבין כמה הצעות שהיו, השם גדות. ומיד הוחלף השם "הגוברים", על כל החותמות, ניירות המכתבים ושאר המסמכים

- בשם גדות.

לקישור כלשהו יש להשתמש בכתובת: telcomm@kfar-hanassi.org.il

For any contact use the address: telcomm@kfar-hanassi.org.il

נוסטלגיה זה לא מה שהיה פעם
Nostalgia Ain't what it used to be

ה"אינסטלציה" וראשיתו של ה"מחסן הכללי" - מרץ 1953

מפעל "הבונים" - מרחק שנות אור מהמפלצת הנבנית היום

בית בלונד
למי שלא
מזהה

שכונת חרמון בבנייה

האסם בשני שלבי בנייה

